

Marion Gregoor

Deze week spreek ik het mooiste gezicht van Zutphen op een van de gezelligste terrassen van onze binnenstad, café Camelot. Niet toevallig ontmoet ik haar hier, want dit is de plek waar zij jaren geleden haar eigen kroeg opende. Ze werd geboren in Gaanderen, in de Achterhoek, en groeide op in een groot gezin met vier broers en drie zussen. Al jong trok de horeca haar: zodra het mocht, nam ze bijbaantjes in dit vak. Op haar vijftiende begon ze als afwashulp in een hotel in Terborg. Na de middelbare school koos ze echter eerst voor een administratieve opleiding. Ze belandde op kantoor bij een bouwbedrijf en later in de verkoop bij een meubelfabrikant. Toch bleef de horeca lonken: in de weekenden werkte naast haar baan ze in discotheek P8 in Terborg, destijds een populaire uitgaansgelegenheid.

Op 21-jarige leeftijd besloot ze samen met haar broer in Doetinchem een eigen café te openen: café Merleyn. Overdag was het een ontmoetingsplek voor jongeren die na school kwamen chillen. In de avond kwam een ouder publiek. Na vijftien jaar was ze toe aan iets nieuws en begon samen met een compagnon een winkel in onder andere smeedijzeren hekken. De kroonluchter die nu nog in Camelot hangt, komt uit die tijd. Toen café Het Winkeltje in Zutphen te koop kwam, greep ze haar kans. Ze kocht de zaak, verbouwde die grondig en gaf het een nieuwe naam: Camelot.

De verbouwing duurde langer dan verwacht, en sommige Zutphenezen moesten wennen dat hun 'huiskamer' tijdelijk niet toegankelijk was en werd veranderd. Maar het resultaat mocht er zijn: Camelot groeide uit tot een succes. Jong en oud vonden er hun plek en mengden zich gemoedelijk met elkaar. Uiteindelijk ging ze zelf ook in de binnenstad wonen, wat praktisch bleek bij zo'n intensieve baan.

Meer dan twintig jaar lang stond Marion met passie in Camelot. "Het is soms net maatschappelijk werk," vertelt ze. "Mensen vertellen je alles en verwachten ook een luisterend oor." Op haar zestigste besloot ze het stokje over te dragen aan Rémy Koppel, die al betrokken was bij feesten in Camelot en het pianobarconcept had geïntroduceerd. Marion kijkt met trots terug: "Ik had dit nooit zonder mijn team gekund, een trouwe club die bijna al die jaren bij me gebleven is." Op de vraag of ze het werk mist, denkt ze even na. Dan glimlacht ze: "Nee, het is mooi geweest. Ik kijk er nog steeds graag naar, maar dan vanaf de andere kant van de bar."

Ze prijst hoe Rémy de zaak voortzet, zeker tijdens de coronaperiode toen alles dicht moest. "Het zou zonde zijn als iets waar je bijna je hele leven hard voor hebt gewerkt om zou vallen, maar hij wist dat te voorkomen."

Tot slot vertelt ze hoe de tijd veranderd is. "Vroeger waren jongeren veel vrijer, er golden nog weinig regels. Tegenwoordig is alles strakker geregeld. Mensen hebben minder tijd, alles moet snel, en de telefoon is nooit ver weg. Iedereen wil carrière maken, maar ik denk dan: doe iets waar je écht gelukkig van wordt."

Die levensles leefde ze zelf voor door te doen wat haar altijd gelukkig maakte: haar café runnen. De sympathieke ondernemer die nu geniet van een rustiger leven is niemand minder dan Marion Gregoor!